

Mál nr. 121/2014

M
og
V v. ábyrgðartryggingar B.

Maður slasast þegar hann rann á yfirborði trébrúar þ. 25.1.2013.

Gögn.

1. Málskot móttengið þ. 22.4.2014 ásamt fylgiskjöllum 1-11
2. Bréf V dags. 8.5.2014 ásamt fylgiskjöllum 1-2

Málsatvik.

M var á baðstað á leið yfir trébrú á áleiðis að gufubaði, þegar hann segist hafa fallið á hálu yfirborði brúarinnar og brotnaði á vinstra úlnlið. M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu B hjá V og segir að umræddan dag hafi verið nokkuð frost á svæðinu og ekkert liggi fyrir um að fullnægjandi hálkuvarnir hafi verið settar á umrædda brú. Þá byggir M á því að viðeigandi viðvaranir hafi ekki verið bið trébrúna um að hún kynni að vera hál í frosti og ekkert aðvörunarskilti við slysstaðinn. M byggir á því að gera verði ríkari kröfu til hálkuvarna en ella þar sem meginhluti gesta á umræddum stað séu erlendir ferðamenn og ekki hægt að gera sömu kröfu til þeirra og staðkunnugra. Af hálfu M er vísað til reglugerðar nr. 814/2010 um hollustuhætti á sund- og baðstöðum einkum 8. og 12. gr. og því haldið fram að B hafi brotið gegn þeim reglum. V hafnar bótaskyldu og segir ósannað að slysið verði rakið til saknæmrar háttsemi starfsmanna B, ófullnægjandi hálkuvarna eða merkinga, vanbúnaðar eða annarra atvika eða aðstæðna sem B beri skaðabótaábyrgð á. V mótmælir sem ósönnuðum staðhæfingum M um að hálkuvörnum hafi verið ábótavant og búið hafi verið að salta palla og göngustíga við staðinn. V segir að gestum bað- og sundstaða megi almennt vera ljóst að hálka geti myndast við ákveðnar aðstæður og beri að sýna aðgæslu í samræmi við það. Þá segir V að ítarlegar varúðarmerkingar megi finna við baðstaðinn. Loks segir V að M hafi verið búinn að vera drjúga stund á staðnum áður en slysið varð og því mátt gera sér grein fyrir aðstæðum. V telur að slysið megi rekja til óhappatilviljunar. V vísar til þess að myndband hafi verið af atburðinum, en það sé ekki nothæft.

Álit.

Gera verður strangar kröfur til B að hann gæti fyllsta öryggis gesta bæði með því að koma upp fullnægjandi varúðarmerkingum og og hálkuvörnum, þar sem um er að ræða fjölsóttan stað þar sem útlendingar eru stór hluti gesta og þekkja því ekki vel til aðstæðna. Gögn málsins sýna ekki fram á að viðunandi varúðarmerkingar hafi verið fyrir hendi á baðstaðnum og gönguleiðum um staðinn í umrætt sinn, þar sem varað var við skyndilegri hálkumyndun. Þá liggur ekkert fyrir um það að hálkuvarnir hafi verið fullnægjandi eða nákvæmlega með hvaða hætti þær hafi verið á þeim stað þar sem slysið varð. Ágreiningslaust er að frost var þegar slysið varð og því nauðsynlegra en ella að gæta fyllstu varúðar. Ekki verður séð af gögnum málsins að B hafi gætt þeirrar varúðar sem nauðsynleg var í umrætt sinn og ber hann því ábyrgð á slysinu. M á því rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu B hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu B hjá V.

Reykjavík 27.5.2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.